

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 34

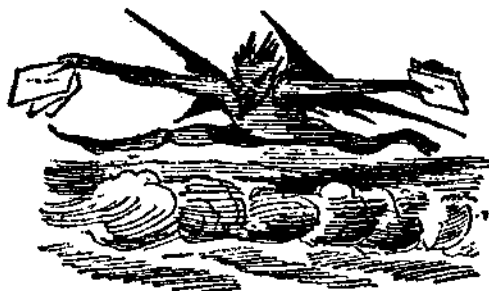
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν της οίκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον του Τρυφουρίου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διά τὸ Ἐσωτερικὸν Ἄραγ 12 προκληροτέα καθ' ἑβδομαδίαν.
" " Ἐξωτερικὸν Φραγ 2 " κατ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 14 Σεπτεμβρίου 1875.

Κρίσι Συντάκτα τοῦ «*Ἀσμοδαίου*».

Τεταρταῖος τούρτουρας κατέλαβε πάντας τοὺς ἐρωτο-
λήπτους νεανίας τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆ ἀναγνώσει τῆς περὶ
ἀρίξεως τοῦ ζαπλοῦτου Ἀμερικανοῦ Χεσκόκου εἰδο-
ποιήσεώς σας. Εὐτυχῶς ὅμως, ὡς ὁ Ἀγγιλεὺς τὴν πτέρ-
ναν, οὕτω καὶ τὸ χρυσοῦν ἀνδράποδον ἔχει τὸ τρωτὸν
αὐτοῦ μέρος, ἤτοι τὴν πρὸς τὸ τυρίον Stilton ἀγάπην.
Τὴν δὲ ματαίωσιν τῶν ἐπιθετικῶν σκοπῶν τοῦ ἐρυθροδέρ-
μου εὕρισκω ἐν αὐτῇ τάτῃ τῆ εἰδοποιήσεώς σας. Ἐπι-
δεικνύοντες εἰς τὰς ἀθῶας νεανίδας τὴν τράπεζαν τοῦ
ξενοδοχείου ὡς τὸ ἀριστον προπύργιον, ἐφ' οὗ νὰ στῆσωσι
τὰς κανονοστοιχίας των, προλαμβάνετε πᾶσαν ἀπεικταίαν
συνέπειαν, καθότι μόνη ἡ θεὰ τοῦ Yankee τρώγοντος
ζωντανὸν τυρίον ἢ ἀναγκάστη τὰς ἀβροδαίτους νεανίδας
νὰ σας εἴπωσι «Stilton ἀπ' ἐκεῖ ποῦ ἦλθε».

ΕΥΑΝΘΗΡΩΝ

Ὁ ἀξιόλογος κ. Δ. Πικναζῆς κατεχώρισεν ἐν τῇ «*Παλιγ-
γορεσία*» δόλοκληρον σειρὰν ἀρθρῶν περὶ τῆς Ἡρωδιᾶδος,
τῆς Σαλώμης καὶ ἄλλων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐλαφρῶν γυ-
ναικῶν. Ἠθικὸν συμπέρασμα πάσης περὶ τούτων μελέτης
εἶναι καθ' ἡμᾶς τὸ ἐξῆς: ὅτι ὁ ἔρωσ τυφλὸς γυναικὸς εἶναι
μυριάκις φοβερώτερος τοῦ ἔρωτος ἐταίρας' παράδειγμα
ἔστω ἡ Δαλιδά, ἥτις ἐψαλλίδισε μόνην τὴν κόμην τοῦ
Σκαψῶνος, ἐνῶ ἡ Ἰουδιθ ἔκοψεν δόλοκληρον τὴν κεφαλήν
τοῦ Ὀλοφέρνου.

Πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες πολὺν ποιῶσι λόγον περὶ τῆς
καθ' ἐκάστην ἐκτεινομένης παρ' ἡμῶν καλλιέργειας τῆς
ἰνδικῆς κανάβειος ἢ ἀσιός. Γνωστὰ εἶναι αἱ ιδιότητες τῆς
μεθυστικῆς ταύτης οὐσίας, ἥτις μετακομίζει ἀκαριαίως
τὴν ἀνθρωπὸν εἰς τὴν χώραν τῶν ἐνείρων. Ἡ εἰσαγωγὴ
τῆς καλλιέργειας αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι φκίναται ἡμῖν σκοπι-
μωτάτη καὶ πρὸ πάντων ἐπιχειροῦσα. Δι' ἐλίγων κόκκων
τῆς οὐσίας ταύτης, οἱ μὲν μέτοχοι τῶν μεταλλευτικῶν
ἐταιριῶν δύνανται νὰ πιστεύσωσιν εἰς προσεχῆ μερίσματα,
οἱ δὲ ἀγαθοὶ πατριῶται διὰ δικαιονίζονται ἐπ' ἀγαθῇ τῆς
πατρίδος ἢ ἔνωσις τῶν τριῶν κομμ. ταρχῶν.

Δι' ἀρετήματος τῆς αὐτῆς οὐσίας δύναται νὰ πιστεῖται καὶ ὁ ἐσχάτως ἐκθιῶσαι καὶ τὰ τέσσαρα κόμματα, ὅτι κληρώσασιν νὰ θέσῃ ἐν ἑκάστῳ εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

Μετὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀσθηλωμένης, καθ' ἣ ἂν ἀντιπολιτευοίς ἀπῆται παρὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ λαλήσῃ ἀγγλιστί, περικοπόμενον εὐθὺς μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, ἐρχεται ἤδη τὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, καθ' ἣ ἂν ἀντιπολιτευοίς ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ πολιτευθῇ ἑλληνιστί. Ἀγνοοῦμεν εἰς ποίαν γλώσσῃ ὁ ἀπαντήσῃ ὁ κ. Τρίκοπης· νομίζομεν ὅμως ὅτι θέλει προτιμήσει τὴν ἀγγλικήν.

Κατὰ τὸν πολλὸν Μοντέσκιον ἕκαστος ὑπουργὸς λαμβάνων τὴν ἐξουσίαν φροντίζει κατὰ μὲν τὸ πρῶτον εὖος περὶ ἐαυτοῦ, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον περὶ τῆς ἐπαρχίας του, καὶ ἐπειτα, τέλος πάντων, καὶ περὶ τῶν ἑθνῶν ἐν γένει. Οὐδόλιος λοιπὸν πρέπει νὰ δυσασχετῆται κατὰ τὸν ἑμῶν πολιτικῶν, ἂν δὲν προφθάνοσιν ἀπ' ἀρχῆς τὸ παραμικρὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῆς ἰσῆς των ὑποθέσεις ἀγνοοῦμεν αὐτοῖς· καὶρὸν νὰ τελεσιθῶσιν.

Ὁ ἀξιόλογος κ. Νικόλαος Δαμασκῆς, ἐπιστρέψας ἐκ τῆς χώρας τῶν νεοκαθολικῶν, ἀγγέλλει τὴν εἰδοσάν «Ἐφημερίδα τῆς Καινῆς Διαθήκης», εἰς πλείστονον σελίδων. Ὁ πρῶτος τόμος, περιέχων μόνον τὴν εἰσαγωγὴν, ἀρκεῖται κατὰ τὴν ἀγγελίαν ἐξ ἐνεκακοσίων ἑξήκοντα σελίδων. Γνωρίζοντες καὶ ἐκτιμῶντες τὴν ἐρρηδοξίαν καὶ τὴν πολυμίθειαν τοῦ συγγραφέως, δι' ἐν μόνον πρῶτον λοπομέθρα, ὅτι μετὰ τὸν Νῆος καὶ τὸν Μαθουσαῶν ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου κατήντησε τοσοῦτον βραχὺς, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἂν θέλει ἀρκέσει ὁ ἡμέτερος εἰς ἀνάγνωσιν τοῦ σπουδαίου τούτου συγγράμματός.

Εἰς ἐφημερίδα τινὰ ἀνέγνωμεν περὶ ἡμῶν εἶναι «οἱ δαίμονες πρέπει ν' ἀποκησώσιν Αἰδῶ» (sic). Ὁ παρέχων τὴν ἀγαθὴν ταύτην συμβουλὴν δὲν ἐμελέτησε, φαίνεται, κλέως τὰ τῆς αἰδοῦς. Πῶς, δηλ. τονίζεται ἡ λέξις αὐτή.

Ὁ εἰσθηματικὸς τρόπος τοῦ λαλεῖν τῶν *Précieuses ridicules*, τὰς ὁποίας ἀποκαλοῦμεν ἐνταῦθα *κράτεις*, εἰσάγεται δυστυχῶς καὶ παρ' ἡμῶν. Προχθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος κυρία τις, μετ' ὀλίγον μήτηρ, ἔλεγεν ὅτι θαυμάσιος ὁμοίως ἀναλογίζεται ὅτι μετὰ τινος μηνῶν δὲν θέλει πλέον εἶχει τὸ τέκνον τόσον πλεσιόν τῆς.

Προτιμότερα πάλιν ἐφάνη ἡμῖν ἡ ἀφέλεια ἀγαθοῦ τινος Ἀγγινιώτου φουσταναλλῆ, ἐρχομένου εἰς θέατρον πρῶτον τότε φερόν. Ὁ καλὸς ἐπαρχιώτης βλέπων τὸν μὲν οὐρανὸν θολωθέντα, τοὺς δὲ τρεῖς ὑποκρίτας συψάλλοντας ὁμοῦ τὴν τριωδίαν, ἠρώτησεν ἂν ἀπαγγέλλουσι τὸ μέρος των

καὶ οἱ τρεῖς συγχρόνως, βιαζόμενοι νὰ τελεσιθῶσιν πρὶν τοὺς φθῶσιν ἢ βροχή.

Ἴνα μὴ παραπανῶνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ὅτι δὲν παραθέτομεν αὐτοῖς ἐνίοτε καὶ ἀπογεύματά τινα συγχρόνου γαλακτικοῦ ἄλατος, ἐραυζόμεθα ἐκ τοῦ Figaro, τὴν τελικὴν φράσιν περιγραφῆς τινος θανατικῆς ἐκτελέσεως: «Ὁ πύλιος τότε τῆς λαιμητόμου καταπεσὼν ἐχώρισεν τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ κορμοῦ, ἣ δὲ πληγὴν ὑπῆρξε θανατηφόρος».

Μέτοχός τις τοῦ «Περικλέους», ἐξ ἐκείνων οἵτινες παρμένουσιν ἐκ τῶν φούρνων τῆς ἐταιρίας τὸν ἐπιούσιον ἄρτον τῶν τέκνων των, θέλων νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἦτο ἢ οὐχι τελεσιδικῶς καταδικασμένος ἢ ἀποθάνῃ οἰκογενειακῶς τῆς πείνης, ἐστοχάσθη νὰ υποκλέψῃ τρίχας τινὰς τοῦ διευθυντοῦ, ἀξιοτίμου κ. Π... , τὰς ὁποίας ἐκόμισεν εἰς τὸν ἐσχάτως ἀφιχθέντα ἐνταῦθα μαγνητιστὴν κ. Φραγκίσκον Γουίδην, ἵνα μάθῃ παρ' αὐτοῦ τὰ μυστήρια τῆς διευθίνσεως. Τὰς μαγνητικὰς ἀποκαλύψεις ἀγνοοῦμεν, ἀλλ' οἱ λοιποὶ μέτοχοι καταθορυβήθησαν βλέποντες αὐθιμῶν τὸν κύριον τοῦτον προσφέροντα τὰς μετοχὰς του εἰς οἰανδήποτε τιμὴν. Πρὸς κατάπαυσιν τῆς panique, ὁ ἀξιότιμος κ. Π... συνεκάλεσεν αὐτοὺς εἰς μυστικὴν συνεδρίαν, ἐν ἣ ἀπέδειξε θριαμβευτικῶς ὅτι ὁ μαγνητικὸς χρῆσμός δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ βίας αἰθεροῦ.

Εἰς τῶν σπουδαιοτέρων ἡμῶν κεφαλαιοῦχων ἐρωτηθεὶς προχθὲς ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου, ἂν ἐκ φιλαργυρίας ἢ δημοκοπίας μεταβαίνει πάντοτε εἰς Μειραϊὰ δι' ἀμάξης τρίτης θέσεως «Ὁχι, ἀπεκρίθη, ἀλλὰ διότι δὲν ὑπάρχει τετάρτη».

ΘΕΟΤΟΥΜΒΗΣ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΣΜΟΙ

- Pardon ; pour quelques centimes (=δι' ὀλίγα λεπτά.)
- Cocher ! tirez (=ἀμαξῆ, τράβα.)
- Pantalon ouvert (=ἀνοικτοῦ χρώματος.)
- Place du Regiment (=πλατεῖα τοῦ Συντάγματος.)
- La Lune se peignait dans le lac (=ἡ Σελήνη ἐκτενίζετο ἐν τῇ λίμνῃ.)

- Τὸ βούχ μου νὰ ἦναι πλατὺ,
- Ναι, ἀδελφε, ξέρω· θέλεις νὰ ἦσαι à mon aise.

Z....

ΚΥΝΗΓΙΟΝ

Τελευτάται λέξεις μεγάλων (ὡς λέγουσιν οἱ ἴδιοι)
ἐν ὕμῳ.

ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐφῆμ! Φάντες καὶ τρία.
ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ. Ὁ Ὅμηρος μὲ καταδιώκει! Ἐριννύς! ὦ!
ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ. Ἀλταίαις γλῆγορα.
ΚΟΜΝΟΣ. Κρέμος καὶ βιβλιοθήκη! Φλωρεντία!
ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ. Μὲ ἐλθισμόνηταν οἱ ἄθλιοι!
ΚΟΤΖΙΑΣ. Κι' αὐτὸς ὁ Πυλαρινός!
ΚΥΖΙΚΗΝΟΣ. $3 + 2 = 4$. —
Κ. ΔΟΥΜΑΣ. Ἐν ἑλλείψει χαρτοσήμου καλὸ εἶναι καὶ τὸ
στουπόχαρτο.
ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ. Ὁ Δάντης καὶ ὁ Παρασκευαΐδης.
Α.....

Πρὸ τοῦ κορινθιοπολεμίου Κτανᾶ διήρχετο Μενδιαΐτης
μετὰ τῆς σύζυγος του ἰθιῶρον δὲ μετὰ προσοχῆς τὰς
ἐκτεθειμένας εἰκόνας, ὅτε αἰφνης ἡ σύζυγος παρατηροῦσα
ἐκτεθειμένην ἐκεῖ φωτογραφίαν τῆς Ἀφροδίτης τῶν Μεδί-
κων ἀνακράζει:

«Μιῶρὲ πρᾶμα! δὲν ἔχει παράδες νὰ κάμῃ ἓνα 'ποκάμισο
καὶ πάει καὶ κάνει τὴν φωτογραφίαν τῆς.»

Ὅρισμὸς τοῦ τηλεγράφου. Κάτοικος Ἀμαρουσίου ὠμί-
λει μετὰ Κηφισιώτου καὶ ἤρῳτα αὐτὸν τί πρᾶγμα εἶναι
ὁ τελέγραφος, καὶ πῶς κατορθόνουν νὰ ἐμιλοῦν δι' αὐτοῦ
εἰς τὴν Ἀθήνα.

Νά! εἶπεν ὁ Κηφισιώτης, κτυπᾷς τίς μὲ μηχανὴ εἰς
τὴν Κηφισιά, καὶ ἀποκρίνεται ὁ τελέγραφος στὴν Ἀθήνα
καὶ 'μιλεῖ.

Μὰ δὲν καταλαβαίνω, υπέλαβεν ὁ Ἀμαρουσιώτης.

Νά! εἶπεν ὁ Κηφισιώτης: ἔξερεις τὸν σῦλο μου τὸν
'Αζῶρ'. Ἄμα τὸν πατήσης στὴν οὐρὰ δὲν φωνάζει εὐθύς;

Ἄμ, βέβαια!

Τώρα λοιπὸν, φαντάσου τὸν Ἀζῶρ μεγάλο μεγάλο ἢ
οὐρὰ του νᾶν στὴν Κηφισιά καὶ τὸ στόμα του στὴν Ἀθήνα.
'Ἄμα τὸν πατήσης στὴν Κηφισιά, τί θὰ κάμῃ στὴν Ἀθήνα;

Κατάλαβα, κατάλαβα, εἶπεν ὁ Ἀμαρουσιώτης καὶ ἀπῆλ-
θεν εὐχαριστημένος.

Α.....

Ἐναγινώσκων τις τὰ νέα ἔργα τοῦ μακαρίτου Βασιλεία-
δου, τὰ ὅποια ἐδημοσίευσεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, συμπερίνει:
ὅτι σήμερον δὲν ἀρκεῖ νὰ γράφῃ τις μόνον, πρέπει μετὰ
τὸν θάνατόν του νὰ ἀφήσῃ καὶ τὸν ἐκτιμῶντα αὐτὰ μετ'
ἀδελφικῆς στοργῆς

Π....

Ὁ φίλος ἡμῶν κ' Ὁ...ρ...ς, ἐρωτηθεὶς ἂν στέργῃ νὰ
εἰκονοθῇ ἐν τῷ «Ἀσμοδαίῳ» ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως «Διατὶ
ὄχι, μόνη ἡ ὄψις μου, ἡ τοσοῦτον ὁμοιάζουσα τῷ Βαλλιγ-
κῶνι, ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τοὺς τε ὑπουργοὺς καὶ τοὺς νεάνι-
δας ὅτι μοι πρέπει, ἂν ὄχι ἀνδριάς, τοῦλάχιστον ρομαρ-
χία καὶ ρομαρχίνα.

Δ....

ΥΜΝΟΣ

Εἰς τὸν σταυροφορηθέντα κ. Θωμαΐδην

«Σταυρὲ βοήθει μοι»

Τί μὲ βλέπετε, κυρίαί,
τί ζητεῖτε δεσποσύναι,
καὶ ριγῶ;
Εἰς τὰ στήθη μου ἐπάνω,
ὁ σταυρὸς τῆς δόξης εἶναι
καὶ ἐγώ.

Δὲν ἐνίκησα εἰς μάχας,
πλὴν ἐνίκησα τὸν χρόνον,
δι' αὐτὸ
ἡ κυβέρνησις μὲ δίδει
τὸν σταυρὸν τῆς καὶ τὸν φθόνου
ἐν ταύτῳ.

Στὸν χρόνον τοῦ νέου ἔτους,
νεανίας ἐγὼ γέρον
φθονητὸς,
ὅα θημβώσω νέα κάλλη
τὸν σταυρὸν τῆς δόξης γέρον
ζηλωτὸς.

Καὶ θὰ εἶπω, δεσποσύνη
τρυφερὰ μου, νὰ μὲ ἰδῆς
πῶς σφριγῶ
ὅταν φέρω τὸν σταυρὸν μου,
γίγας νέος Θωμαΐδης
εἴμ' ἐγώ.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Σημείωσις: Τὸν ὕμνον τοῦτου δημοτικῶν οὐδένα ἔγω κακῶς
σκοπῶν. Τοῦτο ἵνα μὴ παραῖτη, ἤθῃ ἀπὸ τοῦ δει-
σιδαίμονος.

Κ.